TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2017. gada 15. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Dempings — Regula (EK) Nr. 1472/2006 — Tādu konkrētu Ķīnas un Vjetnamas izcelsmes apavu imports, kuriem ir ādas virsa — Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1294/2009 spēkā esamība — Pasākumu, kuru piemērošanas termiņš tuvojas beigām, pārskatīšanas procedūra — Nesaistīti importētāji — Paraugu atlase — Eiropas Savienības interese

Lieta C-349/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Briseles pirmās instances holandiešu valodas tiesa, Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 3. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 24. jūnijā, tiesvedībā

T.KUP SAS

pret

Belgische Staat.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*] (referents), tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerāladvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *T.KUP SAS* vārdā – *A. Tallon* un *D. Geernaert*, *advocaten*,

— Beļģijas valdības vārdā – *C. Pochet* un *M. Jacobs*, pārstāves,

— Eiropas Savienības Padomes vārdā – *H. Marcos Fraile*, pārstāve, kam palīdz *N. Tuominen*, *avocată*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *J.-F. Brakeland* un *T. Maxian Rusche*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, vai, ņemot vērā Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, (OV 1996, L 56, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulu (EK) Nr. 461/2004 (OV 2004, L 77, 12. lpp.) (turpmāk tekstā – "Antidempinga pamatregula") 2. un 3. pantu, 11. panta 2., 5. un 9. punktu, 17. panta 1. punktu un 21. pantu, ir spēkā Padomes 2009. gada 22. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1294/2009, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar [Padomes] Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un ko attiecina arī uz šā paša ražojuma importu no Makao īpašās pārvaldes apgabala, neatkarīgi no tā, vai ražojumi ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Makao īpašās pārvaldes apgabalā (OV 2009, L 352, 1. lpp.).

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *T.KUP SAS* un Beļģijas valsti par antidempinga maksājumu, ko tā ir samaksājusi sakarā ar Ķīnas un Vjetnamas izcelsmes apavu importu, atmaksāšanu.

Atbilstošās tiesību normas

3 Antidempinga pamatregulas 6. panta 8. punktā ir noteikts:

"Izņemot 18. pantā paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas [, ar kuru ir pamatoti secinājumi,] precizitāti."

4 Šīs regulas 11. pantā ir noteikts:

"[..]

2. Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās. Šādu termiņa beigu pārskatu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma vai viņu vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi šāda pārskata rezultāti. Termiņa beigu pārskatu sāk, ja pieprasījums satur pietiekamus pierādījumus tam, ka pasākumu beigas varētu novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās, piemēram, šādu varbūtību var demonstrēt pierādījumi par turpinātu dempingu un zaudējumiem vai pierādījumi, ka zaudējumu novēršana ir daļēji vai pilnīgi atkarīga no pasākumu piemērošanas, vai pierādījumi, ka eksportētāju situācija vai tirgus apstākļi norāda, ka dempings, kas rada zaudējumus, var turpināties.

Šādu termiņa beigu pārskatu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma vai viņu vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi šāda pārskata rezultāti. Termiņa beigu pārskatu sāk, ja pieprasījums satur pietiekamus pierādījumus tam, ka pasākumu beigas varētu novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās, piemēram, šādu varbūtību var demonstrēt pierādījumi par turpinātu dempingu un zaudējumiem vai pierādījumi, ka zaudējumu novēršana ir daļēji vai pilnīgi atkarīga no pasākumu piemērošanas, vai pierādījumi, ka eksportētāju situācija vai tirgus apstākļi norāda, ka dempings, kas rada zaudējumus, var turpināties.

Veicot izmeklēšanu saskaņā ar šo punktu, eksportētājiem, importētājiem, eksportētājvalsts pārstāvjiem un ražotājiem Kopienā nodrošina iespēju izvērst paskaidrojumus, atspēkot vai sniegt komentārus par jautājumiem, kas izklāstīti pārskata pieprasījumā, un secinājumus izdara, ņemot vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus, kas iesniegti saistībā ar jautājumu, vai pasākumu izbeigšana var vai nevar novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās.

Paziņojumu par gaidāmajām termiņa beigām savlaicīgi publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* pasākumu piemērošanas termiņa pēdējā gadā, kā noteikts šajā punktā. Pēc tam ražotājiem Kopienā ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām ir tiesības iesniegt pārskata pieprasījumu saskaņā ar otro apakšpunktu. Publicē arī paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu, ievērojot šo punktu.

[..]

5. Šīs regulas attiecīgos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanu veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro ikviena pārskata gadījumā, ko veic atbilstīgi šā panta 2., 3. un 4. punktam. Pārskatus atbilstīgi 2. un 3. punktam veic paātrināti, un parasti tos pabeidz 12 mēnešu laikā pēc pārskatu sākšanas datuma. Katrā ziņā pārskatus atbilstīgi 2. un 3. punktam visos gadījumos pabeidz 15 mēnešu laikā pēc to sākšanas. Pārskatus atbilstīgi 4. punktam visos gadījumos pabeidz deviņu mēnešu laikā pēc to sākšanas. Ja pārskats, ko veic saskaņā ar 2. punktu, ir sākts, kamēr tajā pašā procedūrā turpinās pārskats saskaņā ar 3. punktu, tad pārskatu saskaņā ar 3. punktu pabeidz tajā pašā laikā, kas paredzēts iepriekš attiecībā uz pārskatu saskaņā ar 2. punktu.

Komisija rīcības priekšlikumu Padomei iesniedz ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms iepriekšminēto termiņu beigām.

Ja izmeklēšana nav pabeigta iepriekšminētajos termiņos, tad pasākumi:

— nav spēkā, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. punktu,

— nav spēkā, ja paralēli tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. un 3. punktu, ja vai nu izmeklēšana saskaņā ar 2. punktu ir sākta, kamēr saskaņā ar to pašu procedūru notiek pārskatīšana saskaņā ar 3. punktu, vai ja minētie pārskati sākti vienlaicīgi, vai

— paliek nemainīti, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 3. un 4. punktu.

Paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu saskaņā ar šo punktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

[..]

9. Visās pārbaudēs un izmeklēšanās par nodevu atmaksāšanu, kuras, ievērojot šo pantu, veic Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviestas nodevas, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu.

[..]”

5 Saskaņā ar minētās regulas 17. panta 1. punktu:

“Gadījumos, kad ir daudz sūdzību iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, preču vai darījumu veidu, izmeklēšanu var ierobežot ar pieņemamu pušu, produktu vai darījumu skaitu, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai ar vislielāko pārstāvēto preču, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt atvēlētajā laikā.”

6 Šīs pašas regulas 21. pantā ir paredzēts:

"1. Konstatējums par to, vai iejaukšanās ietilpst Kopienas interesēs, ir jāpamato uz dažādu interešu novērtēšanu kopumā, ietverot vietējo ražotāju, lietotāju un patērētāju intereses, un konstatējumus, ievērojot šo pantu, var izdarīt tikai tad, ja visām pusēm ir bijusi iespēja darīt zināmus savus viedokļus, ievērojot 2. punktu. Šādā pārbaudē īpaši jāapsver nepieciešamība likvidēt zaudējumus radošā dempinga izkropļojošo ietekmi uz tirdzniecību un atjaunot efektīvu konkurenci. Pasākumus, ko nosaka, pamatojoties uz konstatēto dempingu un zaudējumiem, nedrīkst piemērot, ja iestādes, atsaucoties uz visu iesniegto informāciju, var izdarīt nepārprotamus secinājumus, ka Kopienas interesēs nav piemērot šādus pasākumus.

2. Lai iestādes varētu ņemt vērā visus viedokļus un informāciju, pieņemot lēmumu par to, vai pasākumu ieviešana ir vai nav Kopienas interesēs, paziņojumā par antidempinga izmeklēšanas sākšanu noteiktajā termiņā sūdzību iesniedzēji, importētāji un to pārstāvības apvienības, reprezentatīvie lietotāji un pārstāvības patērētāju organizācijas var informēt par sevi un iesniegt informāciju Komisijai. Šādu informāciju vai attiecīgu tās kopsavilkumu dara pieejamu pārējām šajā pantā minētajām pusēm, un tām ir tiesības atbildēt uz šo informāciju.

3. Puses, kas rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, drīkst lūgt noklausīšanos. Šādas prasības apmierina, ja tās ir iesniegtas 2. punktā norādītajā termiņā un ja tajās ir izklāstīti iemesli attiecībā uz Kopienas interesēm, kāpēc puses būtu jāuzklausa.

4. Puses, kas rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, drīkst iesniegt komentārus par jebkura noteiktā pagaidu maksājuma piemērošanu. Ja komentārus jāņem vērā, tos saņem viena mēneša laikā pēc šādu pasākumu piemērošanas, un tos vai to atbilstīgos kopsavilkumus dara pieejamus citām pusēm, kurām ir tiesības atbildēt uz šādiem komentāriem.

5. Komisija izskata pienācīgi iesniegto informāciju un pakāpi, kādā tā ir tipiska, un šādu pārbaužu rezultātus kopā ar atzinumu par tās vērtību nosūta Padomdevējai komitejai. Komisija ņem vērā komitejas izteiktos viedokļus savā priekšlikumā, ko izstrādā, ievērojot 9. pantu.

6. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt, lai tām nosūta faktus un apsvērumus, uz kuriem, iespējams, pamatosies galīgie lēmumi. Šādu informāciju dara zināmu tik lielā mērā, cik tas iespējams, neskarot nevienu turpmāku lēmumu, ko pieņem Komisija vai Padome.

7. Informāciju ņem vērā tikai tad, ja tai ir pievienoti faktiski pierādījumi, kas pamato tās derīgumu."

7 Saskaņā ar Regulas Nr. 1294/2009 preambulas 12., 13., 34.–38., 489., 490. un 502. apsvērumu:

"(12) Ņemot vērā attiecīgo valstu ražotāju eksportētāju, Savienības ražotāju un izmeklēšanā iesaistīto importētāju lielo skaitu, paziņojumā par pārskatīšanas uzsākšanu paredzēja izlases veida pārbaudi saskaņā ar [Antidempinga] pamatregulas 17. pantu.

(13) Lai Komisija varētu pieņemt lēmumu par to, vai izlases veida pārbaude ir nepieciešama, un vajadzības gadījumā izveidot izlasi, ražotājus eksportētājus un to pārstāvjus, Savienības ražotājus un importētājus aicināja pieteikties un sniegt paziņojumā par pārskatīšanas uzsākšanu noteikto informāciju.

[..]

(34) Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tika apzināti 139 importētāji. 22 nesaistīti importētāji sniedza atbildes uz izlases veida pārbaudes anketas jautājumiem, un no tiem 21 piekrita iekļaušanai izlasē. Saskaņā ar 21 importētāja sniegtajiem datiem tie veidoja 12 % no ražojuma, uz kuru attiecas pārskatīšana, importa no Ķīnas [Tautas Republikas] un 40 % no attiecīgā ražojuma importa no Vjetnamas ([pārskatīšanas izmeklēšanas perioda] laikā).

(35) Pieci lielākie importētāji (*Adidas*, *Clarks*, *Nike*, *Puma* un *Timberland*) veidoja aptuveni 18 % no attiecīgā ražojuma importa, jo visi šie importētāji sniedza informāciju par būtisku importa apjomu no abām valstīm. Tāpēc tika uzskatīts, ka izlase, iekļaujot tajā šos piecus uzņēmumus, būtu reprezentatīva [Antidempinga] pamatregulas 17. panta 1. punkta nozīmē, proti, attiecībā uz importa apjomu.

(36) Taču, lai labāk atspoguļotu importētāju ģeogrāfisko izvietojumu un atšķirības importēto apavu veidos, papildus tika izvēlēti trīs citi importētāji. Šai sakarībā, izskatot iesniegtās izlases veida pārbaudes anketas, varēja secināt, ka daudzi importētāji, kuri sniedza atbildes, darbojās daudz zemākā līmenī apjoma ziņā un importēja mazāk zināmu/populāru zīmolu apavus vai dārgākus apavus. Šo mazāko importētāju uzņēmējdarbības modelis un tirgoto ražojumu segmenti izrādījās atšķirīgi no lielāko importētāju uzņēmējdarbības modeļa un tirgoto ražojumu segmentiem, un šie mazākie importētāji kopumā veidoja ievērojamu attiecīgā ražojuma importa apjoma daļu. Tāpēc tika uzskatīts, ka ir būtiski iekļaut izlasē arī šos importētājus, jo šo uzņēmumu un iepriekš tekstā 35. apsvērumā minēto lielo importētāju ekonomiskais stāvoklis varēja atšķirties.

(37) Ņemot vērā iepriekš minēto, tika izveidota izlase, kas sastāvēja no astoņiem importētājiem, tostarp pieciem lielākajiem un trīs mazākiem importētājiem. Tie veidoja aptuveni 10 % no importa apjoma no Ķīnas [Tautas Republikas] un aptuveni 34 % no importa apjoma no Vjetnamas.

(38) Visiem importētājiem, kuri sadarbojās un norādīja, ka vēlas sadarboties, tika dota iespēja sniegt atsauksmes par izlases izveidi. Izlasē iekļautajiem uzņēmumiem tika nosūtītas anketas aizpildīšanai. Septiņi no izlasē iekļautajiem importētājiem atbildēja noteiktajā termiņā. Ņemot vērā to, ka astotais izlasē iekļautais importētājs nesadarbojās, galu galā to no izlases izslēdza.

[..]

(489) Turpretī antidempinga maksājumu ietekme uz importētājiem, mazumtirgotājiem/izplatītājiem laikposmā no 2006. gada līdz PIP nebija nesamērīga. Ja pasākumi tiktu turpināti un, pieņemot, ka patērētāju pieprasījums vēl vairāk samazināsies ekonomiskās krīzes dēļ, antidempinga maksājumu ietekme uz visām ieinteresētajām personām, visticamāk, būs jūtamāka nekā iepriekš. Taču, ņemot vērā kopumā stabilo importētāju situāciju un pierādīto elastīgumu, kā arī mazumtirgotāju/izplatītāju kopumā stabilo tirgus pozīciju un to spēju ievērojami dažādot to ražojumu sortimentu, var pieņemt, ka šiem uzņēmumiem īstermiņā un vidējā termiņā netiks nodarīts nesamērīgs kaitējums. Attiecībā uz patērētājiem pēc antidempinga maksājumu piemērošanas nebija vērojams manāms cenas pieaugums un, ņemot vērā arī pēc [pārskatīšanas izmeklēšanas perioda] veiktās analīzes rezultātus, nekas neliecina par to, ka patēriņa cenas nākotnē nesamērīgi pieaugs.

(490) Jāsecina, ka pārskatīšanas izmeklēšanas laikā netika konstatēti pārliecinoši iemesli antidempinga pasākumu neturpināšanai.

[..]

(502) Tika apgalvots, ka trūkst analīzes par iespējamajām priekšrocībām, kuras importētājiem rastos, ja pasākumus pārtrauktu. Šajā sakarā ir norādīts, ka, pamatojoties uz antidempinga pamatregulas 21. panta noteikumiem, analīze ir jāveic, ja ir pārliecinoši iemesli antidempinga pasākumu

nenoteikšanai. Termiņa beigu pārskatīšanas ietvaros tas nozīmē, ka ir jānoskaidro, vai ir pārliecinoši iemesli nesaglabāt pasākumus, proti, ir jānosaka šo pasākumu pagarināšanas negatīvā ietekme, un šī ietekme jāsalīdzina ar Savienības ražošanas nozares priekšrocībām, lai novērtētu, vai šī negatīvā ietekme ir nesamērīga. Tādēļ no juridiskā viedokļa pretējais scenārijs, proti, ļaut pasākumiem beigties, būtu sīkāk jāanalizē tikai tad, ja būtu sniegtas īpašas norādes par to, ka tas radītu nesamērīgu slogu importētājiem, mazumtirgotājiem vai patērētājiem. Šādu norāžu nav. Tomēr, lai atspēkotu argumentu, attiecībā uz pasākumu atcelšanas iespējamo ietekmi uz importētājiem, mazumtirgotājiem un patērētājiem var piebilst sekojošo. Attiecībā uz importētājiem izmeklēšanā atklājās, ka rentabilitātes mazināšanās laikposmā no 2005. gada līdz [pārskatīšanas izmeklēšanas periodam] daļēji varētu būt saistīta ar samaksātajiem antidempinga maksājumiem. Ja pasākumus atceltu un visas pārējās izmaksas saglabātos stabilas, šīs izmaksas pazustu un attiecībā uz šo peļņas līmenis varētu palielināties un sasniegt pat vairāk nekā aptuveni 20 %, kā tas konstatēts izmeklēšanā. Ņemot vērā dokumentācijā pieejamo informāciju, attiecībā uz mazumtirgotājiem nav skaidrs, vai tie gūtu labumu no pasākumu beigšanās, jo izlasē iekļautie importētāji importa cenu krišanās gadījumā ne vienmēr pielāgoja tālākpārdošanas cenas, kā tas redzams, salīdzinot vidējo aritmētisko importa cenu un vidējo aritmētisko tālākpārdošanas cenu laikā no 2007. gada līdz [pārskatīšanas izmeklēšanas periodam].

Attiecībā uz ietekmi uz patērētājiem ir vēl mazāk ticams, ka pasākumu pārtraukšana varētu izraisīt cenu mazināšanos, ņemot vērā to, ka laikā no 2005. gada līdz [pārskatīšanas izmeklēšanas periodam] mazumtirdzniecības cenas lielā mērā saglabājās stabilas, lai gan importa cenas svārstījās. Turklāt, ņemot vērā to, ka dokumentācijā nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka antidempinga maksājumu noteikšana ierobežoja patērētāju izvēli, ir arī maz ticams, ka patērētāji gūtu priekšrocības, pateicoties lielākai izvēlei. Jebkurā gadījumā visi šie elementi nevar ietekmēt vispārējos secinājumus, proti, ka nav pārliecinošu iemeslu nesaglabāt pasākumus."

8 Regulas Nr. 1294/2009 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ar šo tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums atsevišķu apavu ar ādas vai mākslīgās ādas virsu importam, izņemot sporta apavus, apavus, kuru ražošanā izmantotas īpašas tehnoloģijas, čības un citus telpās valkājamus apavus un apavus ar aizsargplāksnīti purngalā, kuru izcelsmes valsts ir Ķīnas Tautas Republika un Vjetnama un kuri atbilst šādiem KN kodiem: 6403 20 00, ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 un ex 6405 10 00 [..]

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9 *T. KUP*, kuras juridiskā adrese ir Tulūzā (Francija), laikposmā no 2006. gada 28. jūnija līdz 2011. gada 24. janvārim caur Antverpenes (Beļģija) ostu importēja 26 Ķīnā ražotu apavu, kas pirms tam iegādāti pie Taivānas izplatītāja *Eastern Shoes Collection Co. Ltd*, kravas, par ko tika iekasēti antidempinga maksājumi atbilstoši likmei 16,5 % atbilstoši Komisijas 2006. gada 23. marta Regulai (EK) Nr. 553/2006 par pagaidu antidempinga maksājuma noteikšanu dažu tādu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu ievedumiem, kuriem ir ādas virsa (OV 2006, L 98, 3. lpp.), Padomes 2006. gada 5. oktobra Regulai (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV 2006, L 275, 1. lpp., un labojums – OV 2007, L 130, 48. lpp.), un Regulai Nr. 1294/2009.

10 2012. gada 27. jūnijā *T.KUP* iesniedza pieteikumu Antverpenes Muitas inspekcijā (Beļģija), lūdzot, pamatojoties uz 2012. gada 2. februāra spriedumu lietā *Brosmann Footwear* (*HK*) u.c./Padome (C-249/10 P, EU:C:2012:53), atmaksāt šādi iekasētos maksājumus.

11 2012. gada 14. septembrī šis lūgums tika ar lēmumu noraidīts. 2013. gada 25. februārī *T.KUP* par minēto lēmumu iesniedza sūdzību Antverpenes Muitas nodevu un akcīzes nodokļa reģionālajā pārvaldē (Beļģija). 2013. gada 18. aprīlī minētā pārvalde informēja *T.KUP* par savu nodomu šo lūgumu noraidīt.

12 2013. gada 7. jūnijā šī pati pārvalde informēja *T.KUP*, ka lēmuma pieņemšana ir atlikta līdz pilotlietu atrisināšanai.

13 2013. gada 24. oktobrī *T.KUP* iesniedza administratīvu sūdzību par lēmuma nepieņemšanu noteiktajā termiņā, pēc tam, 2014. gada 2. septembrī, – prasību par lēmuma nepieņemšanu par minēto administratīvo sūdzību iesniedzējtiesā.

14 Šādos apstākļos *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Briseles pirmās instances holandiešu valodas tiesa, Beļģija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regula Nr. 1294/2009 nav spēkā attiecībā uz tādu importētāju kā pamatlietā aprakstītais Antidempinga pamatregulas 17. panta 1. punkta pārkāpuma dēļ, jo Komisija, veicot pārbaudi, ir veikusi pārbaudi izlases veidā – turklāt pārbaudot tikai astoņus importētājus –, lai gan bija jāpārbauda pārskatāms 21 importētāja gadījums?

2) Vai Regula Nr. 1294/2009 nav spēkā attiecībā uz tādu importētāju kā pamatlietā aprakstītais Antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta trešās daļas pārkāpuma dēļ, jo Komisija iesniegtos pierādījumus, veicot pārbaudi, nav pietiekami ņēmusi vērā tādējādi, ka tā pārbaudi izlases veidā ir veikusi attiecībā uz pieciem lieliem importētājiem un tikai trīs maziem importētājiem, un turklāt galvenokārt ir ņēmusi vērā piecu lielo importētāju sniegtās ziņas?

3) Vai Regula Nr. 1294/2009 nav spēkā attiecībā uz tādu importētāju kā pamatlietā aprakstītais Antidempinga pamatregulas 2. un 3. panta un/vai tās pašas pamatregulas 11. panta 2., 5. un 9. punkta pārkāpuma dēļ, jo Komisijai, veicot pārbaudi, nebija pieejama pietiekama informācija, lai varētu konstatēt, ka joprojām notiek dempinga imports un līdz ar to tiek nodarīts kaitējums?

4) Vai Regula Nr. 1294/2009 nav spēkā attiecībā uz tādu importētāju kā pamatlietā aprakstītais Antidempinga pamatregulas 21. panta pārkāpuma dēļ, jo Komisija, veicot pārbaudi, pieprasa īpašu norāžu esamību par to, ka importētājs ar pagarināšanu tiek pārmērīgi apgrūtināts?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

15 Eiropas Savienības Padome rakstveida apsvērumos ir norādījusi, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jānoraida kā nepieņemams, jo iesniedzējtiesa neesot veikusi neatkarīgu Regulas Nr. 1294/2009 spēkā esamības vērtējumu, aprobežojoties ar *T.KUP* šajā sakarā izteikto šaubu atkārtošanu.

16 Ir jāatgādina, ka no sadarbības gara, kam jābūt klātesošam prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, izriet, ka ir nepieciešams, ka iesniedzējtiesa lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu izklāsta precīzus iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka atbilde uz tās jautājumiem par Savienības tiesību normu interpretāciju vai spēkā esamību ir nepieciešama strīda atrisināšanai (spriedumi, 2016. gada 4. maijs, *Pillbox 38*, C-477/14, EU:C:2016:324, 24. punkts, un 2016. gada 4. maijs, *Philip Morris Brands* u.c., C-547/14, EU:C:2016:325, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

17 Tādēļ ir būtiski, ka valsts tiesa norāda tostarp precīzus iemeslus, kādēļ tā šaubās par konkrētu Savienības tiesību normu spēkā esamību, un izklāsta spēkā neesamības iemeslus, uz kuriem tā varētu atsaukties. Šāda prasība izriet arī no Tiesas Reglamenta 94. panta c) punkta (spriedumi, 2016. gada 4. maijs, *Pillbox 38*, C-477/14, EU:C:2016:324, 25. punkts, un *Philip Morris Brands* u.c., C-547/14, EU:C:2016:325, 48. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra) un Ieteikumiem valsts tiesām saistībā ar prejudiciālās tiesvedības ierosināšanu (OV 2012, C 338, 1. lpp., 22. punkts) (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2017. gada 11. janvāris, *Boudjellal*, C-508/16, nav publicēts, EU:C:2017:6, 22. punkts).

18 Turklāt saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru lēmumos par prejudiciālu jautājumu uzdošanu sniegtā informācija ne tikai ļauj Tiesai sniegt lietderīgas atbildes, bet arī dod iespēju dalībvalstu valdībām, kā arī citiem ieinteresētajiem lietas dalībniekiem iesniegt apsvērumus saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantu. Tiesai ir jānodrošina šī iespēja, ņemot vērā, ka saskaņā ar minēto tiesību normu ieinteresētajām pusēm tiek darīti zināmi tikai lēmumi par prejudiciāla jautājuma uzdošanu, pievienojot tulkojumu katras dalībvalsts oficiālajā valodā, izņemot valsts lietas materiālus, kurus iesniedzējtiesa, iespējams, ir nosūtījusi Tiesai (spriedumi, 2016. gada 4. maijs, *Pillbox 38*, C-477/14, EU:C:2016:324, 26. punkts, un *Philip Morris Brands* u.c., C-547/14, EU:C:2016:325, 49. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

19 Taču no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kodolīgi, tomēr skaidri izriet, ka iesniedzējtiesa ir pārbaudījusi *T.KUP* pamatus par Regulas Nr. 1472/2006 un Nr. 1294/2009 spēkā neesamību. Tā, pirmkārt, ir noraidījusi kā nepamatotus argumentus par Regulas Nr. 1472/2006 spēkā neesamību, kas norādīti galvenokārt, un tā rezultātā ir atteikusies vērsties Tiesā ar prejudiciālo jautājumu, ko *T.KUP* aicināja to uzdot. Savukārt un otrkārt, tā ir pārbaudījusi argumentus par Regulas Nr. 1294/2009 spēkā neesamību, kas norādīti pakārtoti, un ir uzskatījusi, ka tie ir būtiski.

20 Turklāt gan Padomei un Eiropas Komisijai, gan Beļģijas valdībai bija visas iespējas iesniegt apsvērumus par iesniedzējtiesas jautājumiem.

21 No tā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par lietas būtību

Par pirmajiem trijiem jautājumiem

22 Ar pirmajiem trim jautājumiem, kuri ir saistīti un kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regula Nr. 1294/2009 ir spēkā, jo, ņemot vērā Antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta trešās daļas un 17. panta 1. punkta nosacījumus, iestāžu izveidotās importētāju izlases sastāvs nebija pietiekami reprezentatīvs, jo tām nebija pietiekamu elementu, kas ļautu konstatēt dempingu un tādējādi zaudējumus Savienības ražošanai.

23 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka paziņojumā par pārskatīšanas uzsākšanu, kā izriet no Regulas Nr. 1294/2009 preambulas 12. un 13. apsvēruma, ņemot vērā ražotāju–eksportētāju attiecīgajās valstīs, Savienības ražotāju un izmeklēšanas skarto importētāju lielo skaitu, tika paredzēts izmantot pārbaudi izlases veidā atbilstoši Antidempinga pamatregulas 17. pantam.

24 Ir jāatgādina, otrkārt, ka Antidempinga pamatregulas 17. panta 1. punktā ir paredzētas divas pārbaudes izlases veidā metodes. Proti, pārbaudē var aprobežoties ar pieņemamu pušu, produktu vai darījumu skaitu, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai ar vislielāko pārstāvēto preču, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt atvēlētajā laikā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 86. punkts).

25 Šajā gadījumā no Regulas Nr. 1294/2009 preambulas 34.–37. apsvēruma izriet, ka, pamatojoties uz pieejamo informāciju, tā kā tika apzināti 139 importētāji un 22 nesaistīti importētāji sniedza atbildes uz izlases veida pārbaudes anketas jautājumiem, Komisija nolēma veidot izlasi no pieciem vislielākajiem nesaistītajiem importētājiem, proti, *Adidas*, *Clarks*, *Nike*, *Puma* un *Timberland*, kas pārstāv 18 % no attiecīgā importa, kā arī trim citiem importētājiem, lai labāk atspoguļotu importētāju ģeogrāfisko sadalījumu un atšķirības importēto apavu veidu ziņā. Šī izlase veidoja aptuveni 10 % no importa apjoma no Ķīnas un aptuveni 34 % no importa apjoma no Vjetnamas. Tomēr Regulas Nr. 1294/2009 preambulas 38. apsvērumā ir norādīts, ka tikai septiņi no astoņiem iekļautajiem importētājiem atbildēja uz tiem nosūtīto anketu, tādēļ astotais importētājs no izlases tika izslēgts.

26 Kā to ir norādījusi Padome un Komisija rakstveida apsvērumos, importētāju izlase tika izveidota, izmantojot otro pārbaudes izlases veidā metodi, kas paredzēta Antidempinga pamatregulas 17. panta 1. punktā, jo izlases izveidē Komisija, kā izriet no Regulas Nr. 1294/2009 preambulas 35. apsvēruma, galvenokārt balstījās uz importa apjomu, izvēloties tajā integrēt piecus galvenos importētājus. Tomēr minētās regulas preambulas 36. apsvērumā ir precizēts, ka Komisija arī nolēma papildināt šo sākotnējo izvēli, ņemot vērā trīs papildu importētājus, lai labāk atspoguļotu ģeogrāfisko sadalījumu un to importa dažādību.

27 Turklāt ir jāatgādina, ka Tiesa ir jau nospriedusi, ka iestādēm ir plaša rīcības brīvība, izvēloties pārbaudi izlases veidā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 93. punkts), tādēļ Savienības tiesai ir jāaprobežojas kontrolē ar to, ka tā pārbauda, vai šī izvēle nav balstīta būtiski kļūdainos faktos un vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

28 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, lai gan 21 nesaistītā importētāja skaits, kas bija gatavi piedalīties pārbaudē izlases veidā, no kopējā 139 importētāju skaita, ar kuriem sazinājās, absolūti nešķiet ļoti liels, tomēr nemainīgs paliek tas, ka *T.KUP* nav iesniegusi nevienu elementu, kas liktu secināt, ka, nolemjot izmantot pārbaudi izlases veidā, iestādes ir acīmredzami pārsniegušas savas rīcības brīvības robežas.

29 Tomēr *T.KUP* apstrīd nevis pārbaudes izlases veidā izvēli, bet gan tās sastāvu, ko tā uzskata par būtībā nepietiekami reprezentatīvu.

30 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Antidempinga pamatregulas 17. panta 1. punktam gadījumos, kad ir daudz sūdzības iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, kā arī preču vai darījumu veidu, izlases sastāvs var tikt noteikts atbilstoši divām alternatīvām metodēm. Proti, izmeklēšana var aprobežoties ar saprātīgu pušu, ražojumu vai darījumu skaitu, izmantojot paraugus, kas ir statistiski derīgi, pamatojoties uz informāciju, kas ir pieejama paraugu atlases laikā. Tomēr pēc iestāžu ieskatiem tā var arīdzan aprobežoties ar vislielāko pārstāvēto produkcijas, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir praktiski iespējams izpētīt atvēlētajā laikā.

31 No minētā izriet, ka, izvēloties otro pārbaudes izlases veidā metodi, Savienības iestādēm ir zināma brīvība, lai veiktu prognozes vērtējumu, ko tām ir iespējams paveikt termiņā, kas tām noteikts izmeklēšanas veikšanai.

32 Taču atbilstoši Antidempinga pamatregulas 11. panta 5. punktam izmeklēšana par antidempinga pasākumu pārskatīšanu ir jāveic rūpīgi un parasti divpadsmit mēnešu laikā no tās sākšanas, precizējot, ka iestādēm turklāt atbilstoši Antidempinga pamatregulas 6. panta 8. punktam ir jāpārbauda, cik iespējams, ieinteresēto personu sniegtās informācijas un informācijas, uz kuru ir balstīti to secinājumi, precizitāte.

33 Pamatlietas apstākļos Komisijas izveidotā izlase, lai gan to veido tikai astoņi importētāji, atspoguļo 10 % importa no Ķīnas un 34 % importa no Vjetnamas, un tas šķiet būtiski. Komisijas vērtējums balstās uz datiem par trešdaļu importa no Vjetnamas. Turklāt, lai gan 10 % importa apjoms no Ķīnas pirmajā

acumirklī var šķist niecīgs, tas ir jāsasaista ar Ķīnas eksporta apmēru šajā nozarē. Turklāt Padome un Komisija, lai labāk atspoguļotu to ģeogrāfisko sadalījumu un importēto apavu dažādību, ir izvēlējušās piecus lielākos importētājus, kā arī trīs citus importētājus.

34 Visbeidzot nedz iesniedzējtiesa, nedz *T.KUP* nav norādījušas ne pat uz niecīgāko elementu, lai pierādītu, ka citu importētāju iekļaušana izlasē bija nepieciešama, lai izlase varētu tikt uzskatīta par tiešām reprezentatīvu importētāju ģeogrāfiskā sadalījuma vai importēto apavu dažādības ziņā.

35 Šādos apstākļos nešķiet, ka attiecīgās iestādes, veidojot importētāju izlases sastāvu, būtu pārkāpušas tiesību normas, kas tām ir noteiktas, vai pārsniegušas tām piešķirtās novērtējuma brīvības robežas.

36 Izvērtējot pirmos trīs prejudiciālos jautājumus, nav noskaidrots neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 1294/2009 spēkā esamību.

Par ceturto jautājumu

37 Ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regula Nr. 1294/2009 ir prettiesiska, jo Komisija, pārkāpjot Antidempinga pamatregulas 21. pantu, esot prasījusi no tādiem nesaistītiem importētājiem kā *T.KUP* ar pastiprinošiem pierādīšanas līdzekļiem pierādīt, ka antidempinga maksājumu pagarināšana tiem ir nesamērīgs slogs.

38 Savos rakstveida apsvērumos *T.KUP* konkrētāk norādīja, ka Regulas Nr. 1294/2009 preambulas 406., 458. un 502. apsvērums tostarp parādot, ka, novērtējot Savienības interesi atstāt spēkā pasākumus, Komisija esot piešķīrusi mazāku nozīmi importētājiem nekā ražotājiem, šādi radot nevienlīdzīgu attieksmi, kas ir Antidempinga pamatregulas 21. panta pārkāpums.

39 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka Padome un Komisija Savienības intereses jautājumu izskatīja Regulas Nr. 1294/2009 preambulas 388.–490. apsvērumā un nesaistīto importētāju interesi – tās 408.–458. apsvērumā. Šīs regulas preambulas 489. apsvērumā šīs iestādes konstatēja, ka antidempinga maksājumu ietekme uz importētājiem laikposmā no to noteikšanas līdz pārskatīšanas izmeklēšanas laikposmam nebija nesamērīga. Šīs pašas regulas preambulas 490. apsvērumā tās secināja, ka pārskatīšanas izmeklēšanas laikā netika konstatēti pārliecinoši iemesli antidempinga pasākumu neturpināšanai.

40 Turklāt minētās iestādes pēc secinājumu paziņošanas Regulas Nr. 1294/2009 preambulas 497.–504. apsvērumā pārbaudīja pušu iesniegtos apsvērumus.

41 Padome un Komisija tostarp šīs regulas preambulas 502. apsvērumā precizēja, ka, pamatojoties uz Antidempinga pamatregulas 21. panta noteikumiem, termiņa beigu pārskatīšanas ietvaros analīze tām ir jāveic, ja ir pārliecinoši iemesli antidempinga pasākumu neturpināšanai, un tādējādi ir jānosaka šo pasākumu pagarināšanas negatīvā ietekme, un šī ietekme jāsalīdzina ar Savienības ražošanas nozares priekšrocībām, ko rada šāda turpināšana, lai novērtētu, vai šī negatīvā ietekme nav nesamērīga. Tādējādi pretējs scenārijs, proti, jautājuma, vai būtu jāļauj pasākumus atcelt, analīze, ir īstenojams tikai tad, ja lietas materiālos ir "īpašas norādes" par to, ka pasākumu atstāšana spēkā būtu "nesamērīgs slogs" importētājiem. Taču šajā gadījumā šādas norādes neesot rodamas. Šajā apsvērumā turklāt ir norādīts, ka izmeklēšana katrā ziņā parādīja, ka rentabilitātes zudums importētājiem varēja tikt daļēji piedēvēts samaksātajiem antidempinga maksājumiem un, ja pasākumi tiktu atcelti, peļņa varētu par apmēram 20 % pārsniegt izmeklēšanas laikā konstatēto peļņu.

42 Turklāt ir jāatgādina, ka Antidempinga pamatregulas 21. panta 1. punktā Savienības iestādēm ir uzdots noteikt, vai Savienības interesēs ir pieņemt vai pagarināt antidempinga pasākumus, novērtēt visas esošās, tajā skaitā Savienības ražošanas, kā arī lietotāju un patērētāju, intereses kopumā, īpašu

uzmanību pievēršot nepieciešamībai samazināt kaitīga dempinga tirdzniecību izkropļojošās sekas un atjaunot efektīvu konkurenci. Šāds konstatējums var tikt izdarīts tikai tad, ja visām pusēm atbilstoši 2. punktam ir bijusi iespēja darīt zināmu savu viedokli.

43 Tādējādi Antidempinga pamatregulas 21. panta 2. punktā ir paredzētas tiesības dažādām pusēm, tajā skaitā importētājiem, pirmkārt, paust savu nostāju un sniegt informāciju Komisijai un, otrkārt, sniegt apsvērumus par citu pušu iesniegto informāciju. Šīs regulas 21. panta 3. punktā tostarp ir paredzētas tiesības visām pusēm pēc to lūguma un ar noteiktiem nosacījumiem tikt uzklausītām Komisijā.

44 Savienības intereses pieņemt vai atstāt spēkā antidempinga pasākumu pārbaude tādējādi ir procesuālā ziņā ļoti kontrolēta darbība, kas prasa līdzsvarot visu pušu intereses un vērtēt sarežģītas ekonomiskās situācijas, paredzot ierobežotu Savienības tiesas kontroli.

45 Tomēr pamatlietā nav strīda par to, ka attiecīgās iestādes ir ievērojušas dažādās procesuālās tiesības, kas pusēm piešķirtas atbilstoši Antidempinga pamatregulas 21. panta 2. un 3. punktam, tostarp importētājiem, ļaujot tiem aizstāvēt savas intereses vērtējuma par Savienības interesi saglabāt antidempinga pasākumus ietvaros.

46 Tomēr iesniedzējtiesas ceturtais jautājums, kas paskaidrots *T.KUP* rakstveida apsvērumus, neattiecas uz procesuālo prasību, kas gulstas uz Savienības iestādēm, ievērošanu, bet gan uz to veiktās pārbaudes raksturu, lai konstatētu Savienības intereses esamību pamatlietā aplūkoto antidempinga pasākumu saglabāšanai, un, precīzāk, uz pierādīšanas pienākumu, kuru tās ir uzlikušas importētājiem, kas vēlas, lai tiktu atzīta to interese šos pasākumus atcelt.

47 Tomēr šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai gan iestādēm ir jāņem vērā visas esošās intereses, raugoties, lai visām pusēm būtu bijusi iespēja paust savu nostāju, minētajām pusēm ir jāsniedz pierādījuma elementi savu apgalvojumu atbalstam. Tādējādi Antidempinga pamatregulas 21. panta 7. punktā ir paredzēts, ka informācija tiek ņemta vērā tikai tad, ja tai ir pievienoti faktiski pierādījumi, kas pamato tās derīgumu.

48 Šādos apstākļos iestādēm nevar tikt pārmests, ka Regulas Nr. 1294/2009 preambulas 502. apsvērumā tās ir uzskatījušas, ka, tā kā nav konkrētu norāžu, ka antidempinga pasākumu atstāšana spēkā radītu nesamērīgu slogu importētājiem, tām nebija detalizēti jāpārbauda, vai būtu jāļauj tiem beigties.

49 Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka ne iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, ne *T.KUP* savos rakstveida apsvērumos nav norādījušas ne pat uz niecīgāko elementu, kas pierādītu, ka secinājums par nesamērīga sloga neesamību importētājiem balstījās uz būtiski neprecīziem konstatējumiem.

50 No tā izriet, ka, izskatot ceturto jautājumu, nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 1294/2009 spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

51 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Izskatot uzdotos jautājumus, nav konstatēts neviens elements, kas varētu ietekmēt Padomes 2009. gada 22. decembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1294/2009, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar [Padomes] Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas Tautas

Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un ko attiecina arī uz šā paša ražojuma importu no Makao īpašās pārvaldes apgabala, neatkarīgi no tā, vai ražojumi ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Makao īpašās pārvaldes apgabalā, spēkā esamību.

[Paraksti]